

Já jako kouzelník mám bílou holubici
jenž umí mluvit a přiletí ti na klín,
ty jako dívka si ji opatrně pohladíš
a holubice vykřikne: „Jasmín!“

Já jako medvěd, který hraje na cembalo
i jako kůň, který obrací mu noty,
i jako hranostaj, který ty noty píše,
opatrně rozvážu ti boty.

Až do tvého města, které jmenuje se Samota, přijede cirkus
- a to jsem jenom já!!
postavím stan, ty všechna místa obsadíš a víš,
že zítra budu pryč.

Jsem cizí člověk ve vlastním srdci...
Jsem cizí člověk ve vlastním srdci...
(Dnes naposled dnes naposled v náručí dnes naposled slavný poly
kač ohně)

Já jako ten, který strhne plachtu šapitó
a tvojí Večernice dotýká se prstem
i jako skřítek s malou černou krabičkou,
v níž se objeví.. „Můj prsten!“

Já jako hudebník, který hraje na tubu,
a tobě zdá se že má vlkodlačí oči
i jako sedm pudlů měnících se na rybu,
ty která slyšíš o čem pak ona mlčí.

Až do tvého města, které jmenuje se Samota, přijede cirkus
- a to jsem jenom já
postavím stan ty všechna místa obsadíš a víš,
že zítra budu pryč.

Jsem cizí člověk ve vlastním srdci...
Jsem cizí člověk ve vlastním srdci...
...není v něm leknín ani žádná jiná stvůra... jenom já!
(Dnes naposled dnes naposled v náručí dnes naposled slavný poly
kač ohně
..veliký balón v páře přichází to hoří a malá Chloe)